

H. Program kształcenia *Chemia* w dyscyplinie nauki chemiczne prowadzony w języku polskim

Warunki formalne ubiegania się o przyjęcie

Na program kształcenia *Chemia* w Szkole Doktorskiej Nauk Ścisłych i Przyrodniczych mogą zostać przyjęte osoby posiadające tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera albo równorzędny uzyskany w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych.

W wyjątkowych przypadkach uwzględniających najwyższą jakość osiągnięć naukowych, o przyjęcie na program może ubiegać się również osoba, o której mowa w art. 186 ust. 2 ustawy, nieposiadająca tytułu magistra, będąca absolwentem studiów pierwszego stopnia lub studentem, który ukończył trzeci rok jednolitych studiów magisterskich, ale posiadająca status studenta na kierunku spośród wskazanych powyżej lub które ukończyły taki kierunek.

W celu potwierdzenia spełnienia warunku, o którym mowa w art. 186 ust. 2 ustawy, kandydat jest zobowiązany przedłożyć:

1. dwie opinie potwierdzające wysoką jakość prowadzonych prac badawczych oraz wysoki stopień zaawansowania tych prac, wydanych przez opiekunów naukowych posiadających co najmniej stopień doktora habilitowanego lub będących pracownikami zagranicznej uczelni lub instytucji naukowej, którzy posiadają znaczące osiągnięcia w zakresie zagadnień naukowych związanych z programem kształcenia lub
2. zaświadczenie o byciu beneficjentem programu MNiSW „Diamentowy Grant”.

O spełnieniu przez kandydata warunku, o którym mowa w art. 186 ust. 2 ustawy rozstrzyga dyrektor w uzgodnieniu z przewodniczącym komisji.

Kryteria kwalifikacji

O kolejności kandydatów na liście rankingowej decydować będzie ich ostateczny liczbowy wynik kwalifikacji ustalony w oparciu o:

1. średnią ocen ze studiów przeliczoną na punkty zgodnie ze wzorem:

$$W_{sr} = \left(3 \frac{\acute{S}r - m}{M - m} \right) + 2$$

gdzie:

W_{sr} – to przeliczona na punkty średnia ocen ze studiów jednolitych magisterskich lub odpowiednio przeliczona średnia arytmetyczna średnich ocen ze studiów pierwszego i drugiego stopnia,

$\acute{S}r$ – to średnia ocen uzyskanych przez kandydata, obliczona zgodnie z regulaminem uczelni, która wydała dyplom,

M – to maksymalna (najlepsza) ocena w skali ocen obowiązującej w uczelni macierzystej kandydata,

m – to minimalna (najgorsza) ocena w skali ocen obowiązującej w uczelni macierzystej kandydata;

2. wynik rozmowy kwalifikacyjnej ocenianej w skali 2,00–5,00 pkt, z krokiem 0,50 pkt.

Przebieg postępowania kwalifikacyjnego

Postępowanie kwalifikacyjne składa się z dwóch etapów.

W pierwszym etapie średnia ocen ze studiów jest przeliczana na punkty zgodnie ze wzorem wyrażonym powyżej. Do etapu drugiego przystępują kandydaci, którzy uzyskali najwyższe średnie

ocen, w liczbie przekraczającej o 40% ustalony limit przyjęć. Pozostali kandydaci klasyfikowani są na ostatecznej liście rankingowej zgodnie z liczbą punktów uzyskanych w etapie pierwszym.

W drugim etapie postępowania kwalifikacyjnego zostaje przeprowadzona rozmowa kwalifikacyjna. Rozmowa kwalifikacyjna może się odbywać w języku polskim lub/i angielskim.

W trakcie pierwszej części rozmowy kwalifikacyjnej członkowie komisji zadają kandydatowi pytania o przebieg studiów, wcześniejsze osiągnięcia oraz o tematykę i dotychczas uzyskane wyniki pracy magisterskiej, a także o prace naukowe i badania, które chciałby wykonać w trakcie studiów doktoranckich. Druga część rozmowy kwalifikacyjnej obejmuje pytania z przedmiotu wybranego jako kierunkowy przez kandydata w porozumieniu z jego wnioskowanym opiekunem naukowym: chemii fizycznej, chemii teoretycznej lub biochemii.

Zasady obliczania wyniku kwalifikacji

Ostateczny wynik postępowania kwalifikacyjnego W jest liczbą z zakresu od 0 do 100 określaną dla wszystkich kandydatów według wzoru:

$$W = \frac{30 W_{sr} + 70 W_{RK}}{5}$$

gdzie:

W_{sr} – średnia ocen ze studiów,

W_{RK} – ocena rozmowy kwalifikacyjnej (w przypadku uzyskania oceny 2,0 w powyższym wzorze wstawia się $W_{RK} = 0,0$).